

Jan van Aartrijk: eindelijk wind

We zijn nu voor de zestiende dag op zee, de wind is ons niet erg gunstig gezind.

We hebben wel veertien dagen aan de wind gevaren, eerst om tussen de eilanden uit te zeilen, vervolgens om naar het noorden te komen richting Bermuda's om vandaar de passaat op te pikken. Vanwege ongunstige winden zijn we (te) vroeg richting oost gedwongen en hebben we dagenlang met weinig of geen wind te kampen gehad, dagafstanden van 50 tot 80 mijl waren het gevolg, waar we dagafstanden van 170 mijl moesten afleggen om op tijd in Oostende te komen voor de nautische festiviteiten waarvoor het schip ingehuurd is. Indien we vanaf nu een gemiddelde varen van acht knopen, dan zouden we er nog midden in het feest aankomen: theoretisch niet onmogelijk, maar in realiteit onhaalbaar. Het schip kan wel tien knopen gaan, maar na alles wat we gehad hebben is er niemand meer optimistisch over Oostende. Waarschijnlijk gaan we rechtstreeks naar Calais waar het schip een week later ingehuurd is.

Intussen gaat het dagelijks leven hier zijn gangetje, ontbijt, koffietijd, lunch, thee s'middags en een warme maaltijd zijn de vaste punten voor iedereen aan boord. Vier maal daags op-en-van-wacht voor de bemanning. De koks, we zijn comfortabel met twee in het kombuis, doen alleen dagwacht, van zes uur s'morgens tot 8 uur s'avonds, met af en toe een tussendoor dutje.

Het koken is wel gezellig, beetje kletsen, en proberen alles overeind te houden, alles glijdt onder je handen vandaan op een slingerend schip! Met de ideeën van Berber en mijn praktische in vulling ervan krijgen we prima eten uit de kombuis ondanks dat we behoorlijk beperkt zijn in hoeveelheden en sortering van de grondstoffen. Vanavond rijst gegeten, met een saus van rode linzen; pita brood en een stuk broodtaart van pompoen met maïsmeel als garnering; alles met de ruime hand van Berber gekruid! Dikwijls koken we nog met verse groenten van de markt. Nadat we ontdekten dat de verrotting genadeloos snel ging is iedere dag het ruim opengelegd voor droge frisse lucht, dat stopte het verval drastisch; nu is het hier op noordelijker breedten spijkerbroekenweer en blijft alles redelijk goed. We hebben nu nog veel aardappelen, zoete aardappelen, jam, een knol met een gewicht van wel twee kilo, te gebruiken als aardappel, sinaasappels gaan morgen op en citroenen en uien hebben we nog veel. Onverwacht is het verval in het blikgoed: de gepelde tomaten gisten en ontploffen het blik uit, erg rommelig is dat.

Nu we wat meer wind krijgen zal de lekkage van het dek wel weer toenemen, de naden tussen de planken zijn niet allemaal waterdicht en ook dit ongemak van vroeger en nu kunnen we helemaal meemaken; ik geloof dat mijn bed het enige is dat geen last heeft van deklekkage, wat een geluk!!

Morgen zondag: de bemanning doet dan geen onderhoudswerk en gaat lekker badderen, muziek maken en genieten van het uitzicht. Veel leven zien we niet, af en toe een paar dolfijnen, een vogel: twee dagen geleden een hele grote, degenen die hem zagen dachten aan een arend. Geen vissen behalve die ene vliegende vis s'morgens aan dek; het vangen van grotere vissen wil niet lukken. Vanuit het kombuis komt morgen extra lekkers en zelfs de kapitein doet een duit in het zakje met een oorlam dat nu wekelijks uitgeschonken wordt!!

In de hoop dat we deze mooie wind houden gaan we morgen de nieuwe week in.

Tot later, Jan van Aatrijk.

Gepubliceerd May 16 2010, 12:29 PM door Arjen, zie [verwijzing](#).